

Takole so učenci iz 3. razreda pri dodatnem pouku končali zgodbico.

SPOROČILO BREZ BESED

Polonca Kovač

ŠE V OČI ME NE POGLEDA!

Po živilskem trgu se je potepal majhen kuža. Še sam ni vedel, kako je prišel tja, kako mu je ime in kako se piše. Vedel je le, da je lačen, da si želi toplega, mirnega kotička in nekoga, ki bi skrbel zanj.

No, in hodi tako po trgu, povoha tu, pomiglja z repkom tam, ampak vsi so ga podili stran. Potem pa je srečal Maruško. Pogledal jo je in Maruška je pogledala njega in že sta bila prijatelja. Maruška je bila z mamo, ki je bila lepa in pomembna gospa – po poklicu šefica – in je pravkar kupovala solato.

Maruška jo je pocukala in rekla: »Mami, tale kužek bi bil pa lahko naš.«

In vsi ljudje na živilskem trgu so rekli: »Jej, gospa, pa res! To je psiček za šefice.«

Mali psiček je napeto strmel v Maruškinino mamo – kako se bo odločila? Maruškinina mama je gledala nekam v v svoje čevlje, vendar je rekla: »Prav, prav, te bomo pa vzeli.« In ga je res vzela s seboj v avto. Ampak samo do vrtca, kjer je oddala Maruško. Potem ga je za prvim vogalom postavila na cesto in rekla: »Adijo! S kužki je preveč nadleže.« In je – brrrm brrrm – pognala svoj avto.

Mali kužek je bil čisto zmeden. Le kaj naj si misli? In končno si je mislil tole: če te nekdo še pogleda ne, ko govori s teboj, potem mu gotovo nisi všeč, hov, da je res.

Povohljaj je po cesti in se napotil naprej.

Nadaljevanje zgodbe

Šel je in privohal do vrtca. Prišla je Tinetova mama in je rekla: »Glej no, glej, kaj pa ti tukaj, kuži?« Zasmilil se ji je. Vzela ga je v naročje. Tine je bil zelo vesel. Posvojila sta ga.

Urh, 3.a

Hodil je in hodil, dokler ni prišel do reke, v kateri se je kopala družina zelo veličastnih staršev in urejenih otrok. Bili so zelo prijazni in vzeli so kužka domov. Bili so prijazni z njim, imeli so ga radi in tam je bil zelo srečen. Še ime je dobil: Lisko.

Živa, 3.a

Bil je zelo žalosten. Pogledal je skozi okno vrtca. Naenkrat pride Neja in reče: »Kako si pa ti lep!«Mamo je pocukala za krilo in vprašala: »Ali lahko imamo tega kužka?« Mama je rekla, da. Tako je našel lep dom in dobre lastnike.

Maša, 3.a,

Hodil je po cesti in se znašel pred velikimi vrati. Vrata so se odprla in iz hiše je stopila punčka, po imenu Lili. Kuža se ji je zasmilil in ga je vzela za svojega. Od takrat je bil zelo srečen.

Zala, 3.a

Prišel je do neke hiše, ki je bila zelene barve, na njej pa je bila pikapolonica. Iz hiše je prišla neka gospa. Videla je kužka in ga je spustila v hišo. Dala mu je ime Tačko.

Laura, 3.a